

[Vagn Bro.]

for Hovedrevisoraterne at udføre deres Virksomhed. Forholdet er jo det, at her til Lands udøves den egentlige Kontrol med Statsmidlernes Anvendelse, bortset fra den periodiske Kontrol med samtlige Statens Kassebetjente, særlig af den efterfølgende Revision, som skal foretages af Statsrevisorerne og nu ved Hovedrevisoratet. I flere fremmede Lande, saaledes Belgien, Frankrig og England, er Parlamentets Kontrol med Regeringens Overholdelse af Budgettet derimod ikke indskrænket til denne rent efterfølgende Revision, efter at Udgifterne er affoldt, men der vaages ogsaa derover gennem en Slags Regnskabsret, der fungerer som en Slags Fuldmægtig for Parlamentet.

I England udøves Regnskabsrettens Funktioner af en af Regeringen, men paa Livstid udnævnt højtlønned Embedsmand, Camptrøller and Auditor General, med en Stab af Assistent, og som Indehaver af dette høje Embede har han at paase, at ingen Penny anvises til Udbetaling til Statens Embedsmænd, uden at der foreligger Hjemmel derfor, og at ingen Penny udbetales til andre end de i Lov, særlig Finanslov, bestemte Formaal. Nu ved jeg meget vel, at selv et saadant Embede ikke vil kunne forhindre unyttige og alt for store Udgifter i Statens daglige Udbetalinger; jeg tror heller ikke, at et saadant Embedes Oprettelse, hvor nyttigt det end kunde være, vilde være nødvendigt her til Lands, men saa meget mere maa der lægges Vægt ikke alene paa den bedst mulige efterfølgende Revision og paa de højere Embedsmænds daglige Efter-syn, hvorom det bebudede Cirkulære jo formentlig snart kommer til at foreligge, men ogsaa paa, at de givne Antegnelser i den kommende Tid tages til Følge i Gerning.

Jeg har i de Aar, jeg har haft Sæde her i Rigsdagen, taget mig for hvert Aar at gennemlæse Statsrevisorerens Betænkning og Hovedrevisoraternes Bemærkninger eller Antegnelser, og Gang paa Gang stilles man overfor højst ejendommelige og mærkelige Forhold, der kunde være undgaaet, og som virker langt mere skadeligt for den offentlige Forvaltnings Anseelse ude i Befolkningen, end man tror. Jeg ved, at mange danske Embedsmænd er særdeles sparsommelige og søger at gøre deres til, at Udgifterne bringes ned, men det viser sig beklageligvis, at der er andre, som ikke ser paa det ganske paa denne Maade. Jeg vil her ved denne Lejlighed til-lade mig at fremdrage et Par Forhold af denne Art, saa meget mere som jeg har Indtrykket af, at Hovedrevisoraterne af og til

har Vanskelighed ved at faa Lejlighed til at udføre deres Revision.

Jeg skal i saa Henseende fremhæve Radiovæsenet, der dog er en Institution med Penge i, nu ca. 3 Mill. Kr. om Aaret. Af Andet Hovedrevisorats Beretning fremgaar det, at Hovedrevisoratet ikke har haft Adgang til eller Lejlighed til at se noget Regnskab fra Statsradiofonien og kan derfor ikke udtale sig om, hvorvidt Statsregnskabet, for saa vidt angaar Finansloven § 2 R, er i Overensstemmelse med denne Statsinstitutions Særregnskab. Ministeriet for offentlige Arbejder er af den Opfattelse, at Statsradiofonien falder udenfor Lov af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision og derfor udenfor Hovedrevisoratets Omraade, og Ministeriet har derfor, formentlig for Ekstrabetaling, beskikket en af Ministeriets Kontorchef og, utvivlsomt for Betaling, en statsautoriseret Revisor. Hovedrevisoratet, Finansministeriet og Statsregnskabsraadet og endelig dette høje Tings Statsrevisorer har sluttet sig til den efter min Mening selvfølgelig rigtige Opfattelse, at ogsaa Statsradiofonien hører ind under Hovedrevisoratet, da Statsradiofoniens Budget er optaget paa Finansloven. Det hedder i øvrigt i Revisionslovens § 15, at Revisionen af Centralstyrelsens Regnskaber udføres af Hovedrevisoraterne o. s. v. Hvorfor skal man da have disse særlige Revisorer, og hvorfor skal det i det hele taget være nødvendigt, at Hovedrevisorerne, der selv ønsker at faa Regnskaberne og anser dem for at ligge under deres Embedsomraade, skal udsættes for en saadan Diskussion? Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder om Grunden hertil og om Resultatet af denne Diskussion, og jeg vil dertil kun føje dette, at det kan jo være meget godt, at man har en Revision bestaaende af en Kontorchef og en regnskabskyndig Revisor, men her staar vi overfor nye Forhold, men med overmaade mange Penge i, og der staar jo saadanne Revisorer ikke nær med den Myndighed, som Statens Hovedrevisorer staar med. Jeg kan derfor ikke fatte, hvorfor man skal have denne evindelige Diskussion, da man jo af og til stilles overfor dette, at det virkelig er meget udmærkede og fortræffelige kritiske Bemærkninger, der kommer fra Hovedrevisorerne.

Jeg skal derpaa i samme Forbindelse henlede Opmærksomheden paa det besynderlige i, at de af det kommunale Skolevæsen i Almindelighed forbrugte Beløb fra Staten ej heller maa komme til Undersøgelse hos Hovedrevisorerne. Undervisningsministeriet har meddelt, at Lovgivningen har